

St.prp. nr. 75

(1985–86)

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Beijing den 25. februar 1986.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet av 25. april 1986, godkjent i statsråd samme dag.

1. INNLEDNING

Den 25. februar 1986 ble det i Beijing undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse mellom Norge og Kina. Samtykke til undertegning fra norsk side ble gitt ved kongelig resolusjon av 31. januar 1986. Fra norsk side ble overenskomsten undertegnet av utenriksminister Sven Stray og fra kinesisk side ble den undertegnet av utenriksminister Wu Xueqian.

Overenskomsten trer i kraft den trettiende dag etter den dag begge stater har gitt hverandre meddelelse om at alle nødvendige skritt er tatt i henhold til intern lovgivning for at overenskomsten kan tre i kraft. Overenskomsten får virkning fra og med det inntektsåret som følger etter ikrafttredelsesåret.

2. GENERELLE BEMERKNINGER

Norge har tidligere ikke hatt noen skatteavtale med Kina. Etter anmodning fra norske myndigheter ble det i mars 1983 i Oslo innledet forhandlinger om en slik avtale. Videre forhandlinger fant sted i Beijing i september 1985 og i Oslo i november 1985. Den norske delegasjonen ble ledet av ekspedisjonssjef Odd Hengale, Finansdepartementet. Under det avsluttende møtet den 8. november 1985 ble det parafert et utkast til avtale med tilhørende protokoll. Ved senere skriftveksling er utkastet korrigert på enkelte punkter.

Overenskomsten omfatter 31 artikler, samt en protokoll som utgjør en integrerende del av

overenskomsten. Overenskomsten følger i store trekk det mønsteret som er lagt til grunn i lignende avtaler som Norge tidligere har sluttet med andre land til unngåelse av dobbeltbeskatning. I de senere år har disse overenskomstene vært basert på det mønsterutkast som i 1963, revidert i 1977, ble utarbeidet av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Hensyn er også tatt til det mønsterutkast som er utarbeidet i FN vedrørende skatteavtaler mellom industrialiserte land og utviklingsland. Avtaleutkastet inneholder imidlertid på visse punkter avvikelser fra mønsteravtalene. Dette vil fremgå av bemerkningene til de enkelte artikler. I denne forbindelse kan særlig nevnes at utkastet i motsetning til OECD-mønsteret har bestemmelser om aktiviteter utenfor kysten.

Overenskomsten er inngått på norsk, kinesisk og engelsk. I tilfelle tvil om fortolkningen av bestemmelsene i avtalen skal den engelske tekst være avgjørende. Den engelske og norske tekst følger som vedlegg til proposisjonen.

3. BEMERKNINGER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSER

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om overenskomstens saklige anvendelsesområde.

Avtalen gjelder personer som er bosatt i enten den ene av statene eller i begge stater.

Avtalen omfatter både inntekts- og formuesskatt. Det utskrives for tiden ikke formuesskatt i Kina.

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unndragelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Artikkel 2 inneholder både en generell angivelse av hvilke typer skatter som er omfattet av overenskomsten og en liste over de akutte gjeldende skatter.

Artiklene 3-5 inneholder *definisjoner* av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av *artikkel 3*, punkt 1 a) og b) at overenskomsten også får anvendelse for de respektive lands kontinentalsokler for så vidt gjelder utøvelse av rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturherligheter.

Som i øvrige skatteavtaler er det presisert at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

I definisjonen av internasjonal fart er uttrykket «hovedkontor dvs. den virkelige ledelse», benyttet. Man viser herom til kommentarene til artikkel 8.

Definisjoner finnes også i avtalens øvrige artikler. Det vises til artikkel 4 punkt 1 (skattemessig bopel), artikkel 5 (fast driftssted), artikkel 10 punkt 3 (dividender), artikkel 11 punkt 4 (renter) og artikkel 12 punkt 3 (royalties).

Artikkel 4 inneholder foruten en definisjon av uttrykket «bosatt i en kontraherende stat» også regler for hvordan det skal forholdes når en person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt både i Norge og i Kina. Når det gjelder fysiske personer følges OECD-mønsteret. For juridiske personer løses spørsmålet om dobbelt bosted etter kriteriet sete for hovedkontor, dvs. virkelig ledelse, jfr. kommentarene til artikkel 8.

Artikkel 5 inneholder definisjon av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjonen er viktig fordi den danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i en av statene oppbærer ved virksomhet i den annen stat.

Bestemmelsen i punkt 3 er hovedsakelig i samsvar med FN's mønster. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt eller kontrollvirksomhet i tilknytning til slike, anses således som et fast driftssted dersom virksomheten varer mer enn 6 måneder. Tilsvarende regel gjelder for ytelse av tjenester, herunder konsulenttjenester. For øvrig er artikkelen avfattet i samsvar med OECD-mønsteret.

Når det gjelder forretningsvirksomhet på kontinentalsokkelen, er det fastsatt særregler i artikkel 23, jfr. bemerkningene nedenfor.

Artiklene 6-24 inneholder bestemmelser som har til formål å forhindre dobbeltbeskatning av forskjellige former av inntekt og formue, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av den samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsar-

ter er avgjørende for om beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den annen stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde. For enkelte inntektsarters vedkommende er det gitt regler om deling av beskatningsretten mellom de to stater. Det gjelder inntekt av dividender, renter og royalty samt visse inntekter som skriver seg fra virksomhet utenfor kysten.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten) overensstemmende med OECD's mønster. På samme måte forholdes med inntekt oppebåret ved direkte bruk, utleie eller annen utnyttelse av fast eiendom.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretagende hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås ved et fast driftssted er, som tidligere nevnt, tatt inn i artikkel 5. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjeneste som skriver seg fra et fast driftssted.

Artikkelen svarer i store trekk til OECD's mønsterartikkel. Hovedprinsippet for ansettelsen av det faste driftssteds fortjeneste er at det til driftsstedet skal henføres den fortjeneste som det ventelig ville erverve dersom det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er («armlegdeprinsippet»).

I punkt 3 er det gitt regler om rammen for utgiftsfradragene ved fastsettelsen av det faste driftssteds skattbare fortjeneste. I samsvar med FN-mønsteret sies det uttrykkelig at det ved inntektsfastsettelsen skal ses bort fra betalinger mellom driftsstedet og hovedkontoret som har formen av royalty, renter, provisjon for utførelsen av spesielle tjenester eller for administrasjon. Unntak gjelder for interne lånetransaksjoner i bankforetagender. Den samme forståelse ville imidlertid bli lagt til grunn også uten disse uttrykkelige bestemmelser. For ordens skyld presiseres at bestemmelsene ikke gjelder ved betalinger mellom mor- og datterselskap.

For øvrig er artikkelen i samsvar med OECD-mønsteret.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste ved internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet. Slik fortjeneste kan bare skattlegges i den stat hvor hovedkontoret dvs. den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Kriteriet «hovedkontor» er benyttet etter ønske fra kinesernes side ettersom skatteplikten i deres interne lovgivning er knyttet til dette begrep. Begrepet inneholder imidlertid et krav om virkelig ledelse og det er derfor satt likhetstegn mellom disse to begrep.

Bestemmelsen er således innholdsmessig i samsvar med OECD-mønsteret.

I punkt 3 er tatt inn en bestemmelse som klargjør at artikkelen også gjelder fortjeneste når foretagendet deltar i en «pool», felles foretreatningsforetagende eller et internasjonalt driftskontor.

Særregler for SAS-samarbeidet er tatt inn i protokollen.

Artikkel 9 omhandler *foretagender som har fast tilknytning til hverandre*. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper dvs. mor- og datterselskaper samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Artikkelen går ut på at ligningsmyndighetene, jfr. skatteloven av 1911 § 54 første ledd, kan skattlegge fortjeneste som ikke er tilfalt et foretagende på grunn av et særlig forhold det står i til et annet foretagende. Bestemmelsen er bygget på prinsippene i OECD-mønsteret, men inneholder ikke bestemmelser om korresponderende korrigering i det land hvor foretagendet er hjemmehørende.

Artikkel 10 gjelder beskatning av *dividender*. Slike inntekter kan etter artikkelens punkt 1 skattlegges i den stat hvor aksjonæren er bosatt. Dessuten kan de samme inntekter etter artikkelens punkt 2 skattlegges i den stat hvor det selskap som utdeler dividenden er hjemmehørende (kildestaten). Beskatningen i sistnevnte stat er begrenset til 15 pst. av dividendens bruttobeløp.

Den foran nevnte begrensning i adgangen til å kreve kildeskatt gjelder likevel ikke når de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller utøvelsen av fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, som rettighetshaveren har i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Etter artikkelens punkt 4 skattlegges i så fall dividendene i samsvar med bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14. (Tilsvarende bestemmelse gjelder etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty.)

Dobbeltbeskatning avhjelpes ved at bostedsstaten i henhold til nærmere fastsatte regler i artikkel 25 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som følger av skatteavtalen.

Artikkel 11 omhandler *renteinntekter*. Overensstemmende med OECD's mønsterartikkel er det fastsatt at slike inntekter kan skattleg-

ges både i den stat hvor den som mottar renten er bosatt, jfr. artikkelens punkt 1, og i den stat hvor rentene skriver seg fra, jfr. artikkelens punkt 2. Kildeskatten i den sistnevnte stat skal dog ikke overstige 10 pst. av rentenes bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til mottaker i utlandet.

I punkt 3 er det gitt visse unntak fra retten til å oppkreve kildeskatt. Dette gjelder tilfelle hvor rentene oppbæres av regjeringen i den annen kontraherende stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, sentralbanken eller en finansieringsinstitusjon eid av regjeringen. Det samme gjelder i tilfelle hvor lånet er garantert av regjeringen eller visse finansieringsinstitusjoner eller er indirekte finansiert av regjeringen, visse forvaltningsmyndigheter, sentralbanken eller regjeringside finansieringsinstitusjoner.

Dobbeltbeskatning avhjelpes ved at bostedsstaten i henhold til artikkel 25 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som er fastsatt i skatteavtalen.

Artikkel 12 gjelder *royalty*. Slik inntekt kan i henhold til artikkelens punkt 1 skattlegges i den stat hvor den person som oppbærer den er bosatt. Etter punkt 2 kan inntekten overensstemmende med FN-mønsteret også skattlegges i den stat hvor den skriver seg fra, men kildestatens beskatningsrett er begrenset til 10 pst. av royaltyens bruttobeløp. Etter norsk skattelovgivning er det ikke hjemmel til å oppkreve kildeskatt av royalty som betales fra Norge til mottaker i utlandet.

Dobbeltbeskatning avhjelpes ved at bostedsstaten i henhold til artikkel 24 innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som er fastsatt i skatteavtalen.

Artikkel 13 omhandler *formuesgevinst*. Etter punkt 1 kan gevinst som oppbæres ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 2, skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted/sted befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftssted/sted.

Gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart kan bare skattlegges i den stat hvor hovedkontoret (dvs. den virkelige ledelse) for foretagendet har sitt sete, jfr. kommentarene til artikkel 8. Særregler for SAS-samarbeidet er tatt inn i protokollen.

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hvis formue hovedsakelig består av fast eiendom kan i henhold til punkt 4 skattlegges i den stat hvor den faste eiendom befinner seg.

Punkt 5 inneholder en særbestemmelse som innebærer at Norge har rett til å skattlegge gevinst ved avhendelse av «større aksjeposter» (skl. § 54, 2. ledd) også når avhenderen er bosatt i Kina.

Gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt kan skattlegges i den stat som gevinsten skriver seg fra (kildestaten). Bestemmelsen er i samsvar med FN's mønster.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av inntekt ved utøvelse av *fritt yrke*. Bestemmelsene om beskatning av inntekt av slik virksomhet avviker noe fra OECD's mønsteravtale. Etter dette mønster skattlegges inntekter ved utøvelse av fritt yrke i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre han i en annen kontraherende stat regelmessig råder over et fast sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I så fall kan sistnevnte stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt sted. Artikkelen har her fått en tilføyelse således at sistnevnte stat også kan skattlegge dersom oppholdet overstiger 183 dager i en tolv månedersperiode.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 15*. Som etter OECD's mønster tilkommer det den stat hvor lønnsinntakeren er bosatt, å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i en annen kontraherende stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres, rett til å skattlegge dem. Det gjelder dog en unntagelse på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagers regel. Avvikende fra OECD's mønster regnes de 183 dager i underpunkt a) i enhver tolv måneders periode og ikke i vedkommende kalenderår.

Punkt 3 gir særregler for lønn som tilkommer sjøfolk og flymannskap om bord på skip eller fly i internasjonal fart. Slike lønnsinntekter kan skattlegges i den stat hvor hovedkontoret (dvs. den virkelige ledelse) for foretaket har sitt sete, jfr. kommentarene til artikkel 8. Flyvende personell i SAS bosatt i Norge skal i henhold til protokollens punkt 3 bare skattlegges i Norge.

Artikkel 16 omhandler *styregodtgjørelse mv.* Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den stat hvor det selskap som utreder dem er hjemmehørende. Under artikkelens punkt 2 er det tatt med en bestemmelse som slår fast at samme regel skal gjelde for lønn og annen godtgjørelse til selskapets administrative toppledelse. Bestemmelsen er hentet fra FN-mønsteret.

For så vidt angår den inntekt som i henhold til denne artikkel kan skattlegges i Kina avhjelpest dobbeltbeskatning ved at Norge innrømmer fradrag i skatten på denne inntekt med et beløp svarende til den skatt som betales i Kina, jfr. artikkel 25 punkt 2 b).

Artikkel 17 fastsetter at *artister og idrettsutøvere* kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om inntekt av fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre den stat beskatningsretten hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, selv om godtgjørelsen er utbetalt til tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet. Regelen i punktene 1 og 2 er avfattet etter OECD's mønster.

Artikkelen inneholder imidlertid i punkt 3 en unntaksbestemmelse for tilfelle hvor opp treden utføres i henhold til en plan om kulturutveksling mellom regjeringene i de to stater.

Artikkel 18 fastsetter at *pensjoner* og annen lignende godtgjørelse bare skal kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Bestemmelsen gjelder ikke for offentlige tjenstepensjoner, jfr. artikkel 19 punkt 2.

Artikkel 19 gjelder beskatning av *offentlige lønns- og pensjonsutbetalinger*. Beskatningsretten er som hovedregel tillagt den stat som utreder slik godtgjørelse.

Etter norsk intern rett kan pensjonsytelser som utbetales til personer som er bosatt i utlandet ikke skattlegges her. For at resultatet ikke skal bli at utbetalingene unntas fra enhver beskatning, er det fastsatt at pensjonene i så tilfelle kan beskattes i bopelsstaten.

I punkt 3 er det videre fastsatt at bestemmelsene i denne artikkel om eksklusiv beskatningsrett for utbetalingsstaten ikke skal komme til anvendelse på lønns- og pensjonsutbetalinger som er ytet i anledning av offentlig forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 fastsetter at *lærere og forskere* som er bosatt i en stat og som oppholder seg i den annen stat hovedsakelig for å undervise, gi forelesninger eller utføre forskning ved et universitet, høyskole, undervisningsinstitusjon eller vitenskapelig forskningsinstitusjon som er autorisert av regjeringen, i inntil tre år skal være unntatt fra skatt i oppholdsstaten for inntekt av slik virksomhet. Forutsetning for skattefritak er imidlertid at inntekten skattlegges i bostedsstaten. Videre er det i punkt 2 fastsatt at bestemmelsen bare kommer til anvendelse på forskningsvirksomhet av offentlig interesse.

Artikkel 21 fastsetter at *studenter, praktikanter og forretningslærlinger* som er bosatt i en stat og som midlertidig oppholder seg i den

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

annen stat ikke skal beskattes i oppholdsstaten av pengebeløp som de i anledning av sine studier mv. mottar fra kilder utenfor denne stat samt av nærmere angitte stipendier. Videre fastsettes at studenter mv. skal være berettiget til de samme skattemessige unntak, fritak og nedsettelse i oppholdsstaten som de personer som bor der.

Artikkel 22 gjelder *annen inntekt*, dvs. inntekt som ikke er omhandlet i overenskomstens øvrige bestemmelser. Det er i punkt 1 fastsatt at slike inntekter bare skal kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Unntak er gjort i punkt 3 der det åpnes for en generell adgang for kildestaten til samtidig å beskatte slike inntekter. Den dobbeltbeskatning som derved oppstår, avhjelpest ved at bostedsstaten innrømmer fradrag i sin inntektsskatt etter nærmere regler fastsatt i artikkel 25.

Artikkel 23 inneholder bestemmelser om *virksomhet utenfor kysten*.

Det slås innledningsvis fast at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

I punkt 2 er det gitt en definisjon av uttrykket «virksomhet utenfor kysten», som i de følgende punkter benyttes som referanse for å angi hvilke virksomheter og arbeidere som er undergitt særregulering i artikkelen. Punktene blir således mer lettleste ved at virksomhetsbeskrivelsen ikke behøver gjentas i sin fulle lengde. Den virksomhet som det refereres til er «virksomhet som utøves utenfor kysten knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat».

Punktene 3 og 4 omhandler næringsinntekt og fastsetter at slik virksomhet som en person bosatt i en stat utøver utenfor kysten av den annen stat, skal anses å utgjøre virksomhet utøvet gjennom et fast driftssted i den annen stat dersom virksomheten utøves til sammen over 30 dager i en tolv måneders periode. På tilsvarende måte anses næringsinntekt gjennom personlige tjenester (fritt yrke) å være ervervet gjennom et fast sted der. Inntekt av virksomhet under punktene 3 og 4 kan i tilfelle skattlegges fra første dag i denne stat. Bestemmelsene i punktene 4 a) og b) tar sikte på å hindre at 30-dagersfristen blir omgått.

Punkt 5 inneholder et unntak fra den generelle regel i punkt 3, for fortjeneste ved transport av forsyninger, drift av taubåter eller andre fartøy som utgjør en hjelpevirksomhet til virksomhet utenfor kysten. Slik fortjeneste skattlegges etter avtalens øvrige artikler, dvs. i henhold til artikkel 8, skipsfart og luftfart, dersom virksomheten drives i internasjonal

fart og ellers etter artikkel 7, fortjeneste ved forretningsvirksomhet.

Inntekt av lønnsarbeid i anledning virksomhet utenfor kysten er omhandlet i punkt 6. Slik inntekt kan som hovedregel skattlegges i kyststaten dersom arbeidet varer til sammen over 30 dager i en tolv månedersperiode. Unntatt fra denne regel er lønnsarbeid om bord i skip og luftfartøy som omhandlet i punkt 5. I slike tilfelle vil bestemmelsene om lønnsarbeid i artikkel 15 komme til anvendelse.

I punkt 7 er det tatt inn en bestemmelse som klargjør beskatningssituasjonen med hensyn til visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den stat hvor kontinentalsokkelaktivitetene foregår. Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster (herunder retten til, andeler i eller andre fordeler forbundet med de naturforekomster som er gjenstand for undersøkelsene eller utnyttelsen), eiendom som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer eller andeler som henter sin verdi fra slike rettigheter eller slik eiendom.

Den dobbeltbeskatning som oppstår i henhold til denne artikkel avhjelpest ved at bostedsstaten innrømmer fradrag i sin skatt etter nærmere regler fastsatt i artikkel 25.

Artikkel 24 gjelder *formuesbeskatningen*. Formue som består i fast eiendom, kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Formue som består i løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted, kan skattlegges i den stat hvor driftsstedet eller forretningsstedet befinner seg. Formue som består i skip og luftfartøy, og løsøre knyttet til driften av disse, kan bare skattlegges i den stat hvor hovedkontoret dvs. den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en av statene, kan bare skattlegges i denne staten. Kina utskriver for tiden ikke formuesskatt.

Artikkel 25 omhandler fremgangsmåten ved *unngåelse av dobbeltbeskatning*.

Kina anvender det såkalte *godskrivelses-systemet* (credit-systemet) som innebærer at norsk skatt skal godskrives mot kinesisk skatt som betales av den samme inntekt. Fradraget er begrenset til den del av skatten som svarer til den inntekt som kan skattlegges i Norge.

Når dividende utdeles fra et norsk selskap til et kinesisk selskap som eier minst 10 prosent av aksjene i det norske selskap, skal det ved fradragsberegningen tas hensyn til den inntektsskatt selskapet betaler i Norge.

Norge anvender det såkalte *fordelings-system*. Dette system innebærer at inntekter som Kina etter skatteavtalen har rett til å

Om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

skattlegge, skal unntas fra beskatning i Norge. Norge har imidlertid rett til å ta i betraktning den unntatte inntekt ved beregningen av den skatt som skal betales av vedkommende persons øvrige inntekt (progresjonsforbehold). Norge anvender for tiden ikke progresjonsforbeholdet.

Unntak fra fordelingssystemet er imidlertid fastsatt når det gjelder inntekt som i henhold til bestemmelsene i artiklene 10, 11, 12, 16, 22 punkt 3 og 23 kan skattlegges i Kina. I disse tilfellene anvender Norge godskrivelsessystemet (creditsystemet). Dette innebærer at Norge innrømmer som fradrag i den skatt som beregnes et beløp som svarer til den skatt som vedkommende person har betalt i Kina. Fradraget er begrenset til den del av skatten som svarer til den inntekt som kan skattlegges i Kina.

Når det gjelder inntekt av dividender, renter og royalty skal Norge innrømme fradrag for kinesisk skatt etter faste satser på henholdsvis 15, 10 og 20 pst. Denne særbestemmelse er begrunnet med at virkningen av tiltak for å fremme investering i Kina i form av skattelettelse ikke skal reduseres ved høyere norsk skatt. Anvendelsen av denne bestemmelse er begrenset til de første 10 år som overenskomsten har virkning, men de kompetente myndigheter skal kunne avtale at perioden skal forlenges.

Artiklene 26–29 inneholder enkelte særlige bestemmelser om *ikke-diskriminering* (artikkel 26), om fremgangsmåten ved inngåelse av

gjensidige avtaler (artikkel 27), *utveksling av opplysninger* (artikkel 28) og om *diplomatisk og konsulære tjenestemenn* (artikkel 29).

Artiklene 30 og 31 inneholder *sluttbestemmelsene*. Etter artikkel 30 skal overenskomsten tre i kraft tretti dager etter utvekslingen av noter om at de konstitusjonelle tiltak som er nødvendige etter hvert lands interne lovgivning er oppfylt. Overenskomsten får virkning fra og med det inntektsår som følger etter ikrafttredelsesåret.

Det følger av artikkel 31 at overenskomsten først kan sies opp etter utløpet av det femte år etter at den har trådt i kraft. Overenskomsten er inngått på norsk, kinesisk og engelsk. Alle tekstene skal ha lik gyldighet, men i tilfelle avvik mellom fortolkningen av den norske og den kinesiske tekst skal den engelske tekst ha fortrinn.

Finans- og tolldepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue.

Vi OLAV, Norges Konge.

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å fatte vedtak om samtykke til at Norge setter i kraft en overenskomst mellom Norge og Kina til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Beijing den 25. februar 1986.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet ligger ved i avtrykk.
